

ĆWICZENIA USPRAWNIAJĄCE PERCEPCJĘ SŁUCHOWĄ

Słuch fonematyczny, czyli zdolność różnicowania dźwięków mowy (fonemów) oraz słuch fonetyczny, czyli umiejętność identyfikacji i wymawiania poszczególnych dźwięków, składają się na słuch mowny. Dojrzałość słuchu mownego oraz procesów analizy i syntezy słuchowej wyrazów decyduje o tym, czy dziecko będzie mogło osiągnąć powodzenie w nauce czytania i pisania. Szczegółowe cele ćwiczeń percepcji słuchowej to usprawnienie:

- koncentracji na bodźcach słuchowych;
- umiejętności różnicowania dźwięków i ich lokalizacji w czasie i przestrzeni;
- analizy i syntezy słuchowej;
- prawidłowej artykulacji;
- pamięci słuchowej;
- koordynacji słuchowo-wzrokowej i słuchowo-ruchowej;

Ćwiczenia dotyczące tych umiejętności powinny być prowadzone w formie zabawowej i nie trwać zbyt długo, ponieważ dla dzieci z zaburzeniami analizatora słuchowego są bardzo męczące.

Rozpoznawanie barwy dźwiękowej na różnych instrumentach.

Potrzebne są instrumenty, z których można wydobyć dźwięk o tej samej wysokości, ale różniący się barwą (np. flet prosty, ksylofon dziecięcy, gitara). Prowadzący gra na nich dźwięk o tej samej wysokości, np. dźwięk C (Do), a dziecko słuchając, obserwuje instrumenty, z których dźwięki te pochodzą. Następnie prowadzący poleca dziecku, aby zamknęło oczy i wydobywa te same dźwięki na jednym z instrumentów. Zadaniem dziecka jest wskazanie, z którego instrumentu pochodzą usłyszane dźwięki. Ćwiczenie-zabawę powtarza się tak długo, aż wszystkie instrumenty zostaną rozpoznane na podstawie barwy słyszanego dźwięku. Ćwiczenie można urozmaicić w ten sposób, że instrumentom przyporządkowane są wcześniej przygotowane np. kolorowe kartoniki. Dziecko wskazuje kartonik w zależności od instrumentu, z którego pochodzi dźwięk.

Rozpoznawanie przedmiotów na podstawie barwy dźwięku.

Prowadzący uderza drewnianą pałeczką (ołówkiem) w różne przedmioty (np. metalowy kubek, szklanka, pęk kluczy, drewniany klocek itp.), prosząc uprzednio dziecko, aby obserwowało je i wsłuchiwało się w dźwięki jakie wydają. Następnie dziecko ma odgadnąć z zamkniętymi oczami, o które przedmioty prowadzący

ponownie uderza. Ćwiczenie można urozmaicić przyporządkowując przedmiotom przygotowane uprzednio wycięte figury geometryczne. Prowadzący, uderzając np. o szklankę, pokazuje jednocześnie figurę kwadratu, uderzając o metalowy kubek, pokazuje prostokąt itd. Następnie poleca dziecku, aby odwróciło się i unosiło w górę tą figurę geometryczną, która "pasuje" do słyszanego w danej chwili dźwięku. Zaletą ćwiczenia jest jego wielofunkcyjność, ponieważ ćwiczy u dziecka jednocześnie percepcję słuchową i wzrokową oraz koordynację słuchowo-ruchową i wzrokowo-ruchową.

Ćwiczenia wrażliwości słuchowej (koncentracji na bodźcu słuchowym, różnicowaniu dźwięków, pamięci słuchowej).

- Wysłuchiwanie i różnicowanie dźwięków dochodzących z najbliższego otoczenia i ich lokalizacja (szmery, szelesty, stuknięcia, odgłosy kroków, pojazdów itp.).
- Dziecko rozpoznaje dźwięki (nagrane, odtwarzane z Internetu) np. zgniatanego papieru, drewnianego klocka spadającego na posadzkę, śmiechu dziecka, jadących samochodów, plusku wody; głosy ptaków np. kury, gęsi, indyka, wrony, sroki, wróbla, innych zwierząt: psa, kota, krowy, konia, świni, owcy itd.

Ćwiczenia koordynacji słuchowo-ruchowej i orientacji kierunkowej.

Prowadzący wydaje dziecku polecenia np. podnieś prawą rękę - lewą rękę; prawą ręką pokaż prawe ucho, oko, nogę; lewą ręką dotknij prawego ucha itp. Odtwarzanie struktur dźwiękowych wg wzorów.

- Prowadzący rozkłada klocki w dowolnym układzie, np. (..), (. ..), (.. ..) (...), (.. .. ..). Mały odstęp oznacza krótką przerwę czasową, duży odstęp - dłuższą przerwę czasową. Następnie stuka ołówkiem według przedstawionego układu. Dziecko odtwarza stukanie wzorując się na układzie klocków i stukaniu prowadzącego.
- Dziecko odtwarza wystukiwanie różnych struktur. Wzorem są wystukiwania prowadzącego (bez ułożonych klocków).
- Prowadzący wystukuje układ. Dziecko układa z klocków usłyszaną strukturę.

Reagowanie na wyraz zaczynający się na określonej głosce.

Prowadzący mówi wyrazy dowolne prosząc uprzednio dziecko o reagowanie (kłaśnięcie, podniesienie ręki) na umówioną głoskę, np. "k". Segregowanie obrazków wg pierwszej głoski.

- Dziecko wyszukuje na polecenie obrazek zaczynający się na „g” a kończący na „a” itp.

- Prowadzący rozkłada zestaw obrazków np. 15, w tym po 5 obrazków zaczynających się na różne głoski, np. o, a, i lub k, t, ch. Dziecko grupuje je wg głoski początkowej nazywając je.

Wyodrębnianie słów na początku, w środku i na końcu zdania.

Prowadzący głośno i wyraźnie mówi zdanie składające się z dwóch i więcej słów. Następnie prosi dziecko, aby powtórzyło je kilka razy. Po chwili pyta: *jakie słowo słyhać na początku zdania, jakie w środku i na końcu?* Dzieci mówią usłyszane słowa zgodnie z poleceniem prowadzącego.

Segregowanie obrazków według określonego kryterium.

Prowadzący rozkłada zestaw obrazków oraz liter odpowiadających pierwszej literze wyrazu. Ćwiczący mówi: *poszukaj obrazki, których nazwy zaczynają się na "o"* (okno, oko, okulary) i równocześnie pokazuje etykietkę ze znakiem graficznym "o". Instrukcja może również polegać na podaniu głoski ze słuchu (bez pokazywania etykiety z literą) lub na pokazaniu litery bez jej nazywania.

Różnicowanie słuchowe wyrazów przy pomocy rozsypanki obrazkowej.

Prowadzący rozkłada obrazki z rysunkami rzeczy, zwierząt:

- o podobnym brzmieniu np. bucik – budzik, bąk – pąk, myszka – miska, młot – płot, rak – mak, sanki – pisanki, osa – kosa, kółka – jaskółka, łódka – kłódka, buty – budy, góra – kura, narty – karty itp.;
- różniących się jedną wewnętrzną głoską, np. lis – las, dym – dom, półka – piłka, wagon – wazon, syrenka – sarenka, bat – but, baran – banan, szczur – sznur, pajac – pałac, laska – lalka itp.;
- różniących się końcową głoską lub o różnych przedrostkach, np. koń kot, pan paw, koń – kosz, wóz wór, kret – krem, róg – rów, lis – list, ryba – rybak, ręka – rękaw, słoń – słońce, ul – ulica, cukier – cukierek itp.

Głośno i wyraźnie wymawia nazwę tego co przedstawia obrazek i prosi dziecko o jego wskazanie.

Wyodrębnienie wyrazu w zdaniu.

Prowadzący prosi dziecko: *powiedz jeden wyraz z tego zdania "dom jest duży", "kot ma długi ogon", "pies szczeka", "mama gotuje obiad" itp.*

Wyodrębnianie słów na początku, w środku i na końcu zdania.

Prowadzący głośno i wyraźnie mówi zdanie składające się z dwóch i więcej słów. Następnie prosi dziecko, aby powtórzyło je kilka razy. Po chwili pyta: *jakie słowo słyhać na początku zdania, jakie w środku i na końcu?*

Przeliczanie wyrazów w zdaniu.

Prowadzący podaje instrukcję: *śluchaj uważnie i policz ile słyszysz wyrazów w tym zdaniu: "dzieci piszą, dzieci starannie piszą, dzieci starannie piszą zadanie domowe"*.

Przeliczanie wyrazów w zdaniu.

Prowadzący podaje instrukcję: *śluchaj uważnie i policz ile słyszysz wyrazów w tym zdaniu: "dzieci piszą, dzieci starannie piszą, dzieci starannie piszą zadanie domowe"*.

Podział zdań na wyrazy.

Prowadzący dyktuje zdania, dziecko dzieli je na wyrazy, wystukuje palcem lub rysuje schemat na tablicy.

Przestrzenne przedstawianie wyrazów w zdaniu.

Dziecko wymawia kolejne wyrazy ze zdania podanego uprzednio przez prowadzącego i jednocześnie odcina fragmenty z przygotowanego paska papieru, układając je poziomo od strony lewej do prawej. Stara się dostosować długości odcinanych elementów do długości wymawianego wyrazu (dłuższy wyraz - dłuższy fragment odciętego paska).

Podział wyrazów na sylaby.

Prowadzący rozpoczyna ćwiczenie piosenką, którą dziecko dobrze zna. Po odśpiewaniu piosenki wolno wypowiada jej tekst z podziałem słów na sylaby, zachowując dość długie pauzy między nimi. Dziecko powtarza za prowadzącym.

Podział wyrazów na sylaby.

Prowadzący rozkłada zestaw obrazków na których są np. koło, lina, palec, buty, szyja, piłka, ptaki itp. Dziecko nazywa obrazki, następnie dzieli wyrazy na sylaby i dalej wystukuje ilość sylab. To samo ćwiczenie można wykonać z wyrazami trzysylabowymi (samochód, wiewiórka, komputer itp.) i wielosylabowymi (telewizor, filiżanka, lokomotywa, hulajnoga itp.).

Kończenie wyrazów dwusylabowych w oparciu o obrazki.

Prowadzący rozkłada szereg obrazków na stole, podaje początkową sylabę, dziecko znajduje odpowiedni obrazek i dopełnia sylabą (bu-ty, ry-ba).

Segregowanie obrazków wg ilości sylab.

Prowadzący rozkłada na stole zestaw obrazków zawierających wyrazy o różnej ilości sylab Dziecko grupuje obrazki wg ilości sylab.

Dokonywanie syntezy sylabowej.

Prowadzący wypowiada znane dziecku słowo z podziałem na sylaby, robiąc długie pauzy. W czasie tych pauz dziecko wykonuje jakąś czynność, np. pięć kłaśnieć w dłonie. Następnie prowadzący prosi, aby odgadło jaki to jest wyraz. Jeśli dziecko nie potrafi tego zrobić, prowadzący powtarza wyraz robiąc mniejsze przerwy między wypowiedzianymi sylabami. Odgadnięte słowo dziecko może zapisać.

Wyodrębnianie sylab na początku, na końcu i w środku słowa.

Prowadzący mówi słowa składające się z kilku sylab. Dziecko po wysłuchaniu wyodrębnia sylaby na początku, na końcu i w środku słów. Jeżeli dziecko umie już czytać, ćwiczenie to można przeprowadzić, posługując się rozsypanką sylabową. Prowadzący wypowiada słowa, a dziecko układa wyrazy z sylab. Następnie pyta: *jaką sylabę słyszysz na początku słowa? Jaką na końcu? Jaką w środku?* Po wyodrębnieniu przez dziecko określonych sylab, prowadzący zmienia tok postępowania -wypowiada sylaby, a dziecko określa ich lokalizację, w wyrazach. Na zakończenie dziecko może zapisać ułożone wyrazy (przepisuje lub pisze z pamięci).

Tworzenie wyrazów zaczynających się określoną sylabą.

Prowadzący podaje (wypowiada) określoną sylabę,, a dziecko tworzy zaczynający się na nią wyraz (wyrazy). W ćwiczeniu tym można posłużyć się dominem sylabowym. Polega ono na dokładaniu kostek (kartek) z wyrazami, których sylaby początkowe „pasują” do sylab końcowych już położonych kostek (kartek).

Rozpoznawanie sylab w usłyszanych słowach.

Prowadzący wolno i wyraźnie wypowiada słowa, a dziecko klaszcze (stuka w bębenek) kiedy usłyszy umówioną sylabę. Rozpoznawanie dyktowanych sylab w rozsypance. Prowadzący ma przygotowaną kopertę z różnymi sylabami:

- podobnymi — pa, po, pu, pe, py, pi;
- różnymi — sa, la, lo, ko, te, pi.

Dyktuje sylaby, dziecko wyszukuje je z rozsypanki.

Uzupełnianie brakujących sylab w wyrazach (tekst z lukami).

Ćwiczenie można przeprowadzić za pomocą rozsypanki sylabowej. Prowadzący układa sylaby w wyrazy, opuszczając w niektórych wyrazach sylaby na początku, w środku i na końcu wyrazu. Dziecko ma je uzupełnić sylabami z rozsypanki. Podobne ćwiczenia można prowadzić dla utrwalenia zasad pisowni z "ó", "rz" itd.

Wówczas zadanie dziecka będzie polegało na uzupełnianiu brakujących sylab z określoną głoską zgodnie z obowiązującą zasadą pisowni.

Wyszukiwanie sylab i składanie z nich wyrazów i zdań.

Zdanie napisane np. na kartonie prowadzący rozcina na wyrazy, a wyrazy na sylaby. Dziecko układa z rozsypanki wyrazy, a z nich zdanie. Jeśli ma trudności, prowadzący podpowiada, jak brzmi zdanie.

Rozpoznawanie samogłoski na początku wyrazu i na końcu wyrazu.

Ćwiczący podaje szereg wyrazów np. Ola, Ala, ul, Adam, igła, oko, as, auto, Ewa:

- dziecko podaje pierwszą głoskę;
- dziecko podaje ostatnią głoskę;
- dziecko podaje środkową głoskę.

Tworzenie sylab z określoną samogłoską.

Prowadzący podaje samogłoskę, a dziecko tworzy dowolne sylaby (przy użyciu ruchomego alfabetu):

- a - at, ap, as, al, ak, am;
- o - po, to, so, ko, lo, ro.

Rozpoznawanie spółgłosek w sylabie ze słuchu.

Prowadzący podaje różne sylaby, dziecko wyróżnia spółgłoskę: to, ko, me, fi, la, so, zu, me, pi.

Podział wyrazów na głoski.

Prowadzący mówi wyrazy, a dziecko dzieli je na głoski i wystukuje palcami lub rysuje schemat kreskami.

Synteza głosek ze słuchu.

- Prowadzący rozkłada na stole różne obrazki, podaje nazwę (p-o-l-e, k-o-ł-o), a dziecko podaje obrazek i syntezę wyrazu.
- Prowadzący podaje dowolny wyraz (głoskuje - p-i-ł-k-a), dziecko podaje wyraz (synteza) piłka (bez obrazka).
- Prowadzący podaje wyraz: zupa, osa, buda, kopa. Dziecko zamienia ostatnią głoskę, np. na "y".

Wyszukiwanie z obrazków wyrazu najdłuższego lub najkrótszego.

Ćwiczący rozkłada na stole kilka obrazków i mówi: *wyszukaj obrazek, którego nazwa jest najkrótsza, najdłuższa.*

Układanie nowych wyrazów z pierwszych głosek wyrazów podanych.

Prowadzący wypowiada wolno i wyraźnie słowa, a następnie poleca dziecku, aby

wyodrębniło pierwsze głoski w tych słowach i zapisały je na przygotowanych kartkach papieru. Po napisaniu liter dzieci odczytuje nowy wyraz. Przykład: prowadzący wypowiada słowa: *las, auto, teczka, echo, motyl*. Dziecko wyodrębnia pierwsze głoski i zapisuje wyraz "latem".

Wyrazy, z których dzieci mają wyodrębnić pierwsze głoski, mogą być ilustrowane obrazkami.

Różnicowanie dźwięczności.

- Prowadzący poleca dziecku wymawiać na zmianę głoskę dźwięczną oraz odpowiadającą jej bezdźwięczną z zatkanymi uszami np.:
  - p - b - p - b, p - b;
  - t - d, t - d, t - d;
  -
  - w - f, w - f, w - f.
- Dziecko powtarza odczytywane przez prowadzącego zestawienia sylab:
  - paba, pobo, pebe, pyby, bapa, bopo, bepe, bypy;
  - tada, todo, tede, tydy, data, doto, deie, dyty;
  - saza, sozo, suzu, seze, syzy, zasa, zoso, zese, zysy.

Segregowanie obrazków według pierwszej głoski (różnicowanie dźwięczności).

Prowadzący przygotowuje zestaw par obrazków, których nazwy rozpoczynają się głoską dźwięczną i bezdźwięczną (w jednakowej liczbie) oraz kartoniki z literami, np. "b" i "p" "t" i "d" itd. Zadaniem dziecka jest podanie pierwszej głoski nazwy obrazka, a następnie umieszczenie go pod odpowiednią literką (kojarzenie dźwięku z obrazem graficznym litery).

Różnicowanie słuchowe głosek dźwięcznych i bezdźwięcznych.

Dziecko otrzymuje dwa krążki, czerwony i niebieski. Prowadzący informuje je, że będzie wypowiadał kolejno spółgłoski dźwięczne i bezdźwięczne. Zadaniem dziecka jest podniesienie krążka czerwonego, gdy usłyszy głoskę dźwięczną i niebieskiego, gdy bezdźwięczną.

Uzupełnianie liter oznaczających spółgłoski dźwięczne i bezdźwięczne w wyrazach.

Prowadzący przygotowuje na kartkach dwie serie wyrazów z kropkami wstawionymi w miejsce liter oznaczających spółgłoski dźwięczne i bezdźwięczne w nagłosie i śródgłosie.

Przykład:

I seria:

- . ut (but)
- . er (ser)
- . an (pan)
- . lot (plot)
- . mok (smok)
- . rut (drut)
- . ran (kran)
- . amek (zamek)
- . arka (tarka)
- . arnek (garnek)

II seria:

- ka . a (kasa)
- ko . a (koza)
- la . o (lato)
- lo . y (lody)
- ma. a (mapa)
- tor. a (torba)
- fo . a (foka)
- wa. on (wagon)
- uz. a (uzda)
- us. a (usta)

Zadaniem dziecka jest uzupełnienie brakujących liter. Prowadzący pyta: *jaki to wyraz? Jakiej literki tu brakuje?* Jeśli dziecko ma problem z identyfikacją wyrazu, prowadzący pomaga mu podając wyraz lub hasło, np.: *smok - mieszkał w jamie pod Wawelem*. W przypadku trudności z ustaleniem właściwej głoski (litery) prowadzący poleca, by dziecko wymówiło głoskę kilkakrotnie, sprawdzając jej dźwięczność przez dotknięcie ręką krtani. Na zakończenie dziecko zapisuje. z pamięci lub ze słuchu opracowane wyrazy.

Różnicowanie głosek opozycyjnych.

- Prowadzący pokazuje obrazki przedstawiające dwa desygnaty, a dziecko nazywa je.
- Prowadzący nazywa poszczególne obrazki, a dziecko je pokazuje.

Przykłady par wyrazów z głoskami opozycyjnymi: półka - bułka, pal - bal, pas - bas, budy - buty, domek - Tomek, kość - gość, pije - bije, kosa - koza, pasek - piasek, bucik - budzik, kozioł - kocioł, sieci - siedzi, piec - pies, kosz - kos, kos - koc, piórko - biurko.

Dobieranie liter do słyszanych głosek.

Dziecko otrzymuje kartoniki z wypisanymi literami: p b, . t d, g k, d g, p g, m w, z s, i j, . sz ż, cz sz, ś ć, ć ź, si ś, ci ć, zi ź, dź ć. Prowadzący wymawia wyrazy np. *siano - świeca*. Dziecko ma wybrać odpowiedni kartonik, w tym wypadku "si" i "ś" Analiza zdania na wyrazy, sylaby, litery. Dziecko wymawia zdania, dzieli je i przedstawia graficznie:

_____ zdanie jedno

_____ _____ _____ _____ wyrazy cztery

_____ sylab _____ sześć
 . . . . . liter trzynaście.

W następnej fazie prosimy by dziecko wpisało nad kreskami kropkami, kolejno zdania, wyrazy, sylaby, litery.

Wyznaczanie kolejnego miejsca eksponowanej głoski w wyrazie.

Prowadzący przygotowuje zestaw po 4 wyrazy, eksponując w każdym zestawie 1 literę, występującą w miejscu 1-4.

Przykłady zestawów:

l	g	d	f	n	b
las	gaz	dom	fura	nora	bok
Ola	Agata	Adam	oferma	dno	obawa
pole	organy	moda	kufer	pani	zabawa
stal	targ	Wanda	traf	kran	torba
ł	c	s	t	m	z
łza	cyrk	sok	tor	mak	zupa
płat	ocet	osa	atak	umowa	Iza
pałka	owca	nos	Antek	komar	koza
stołek	łowca	włos	fant	plama	okaz

Informujemy dziecko, że podyktujemy mu 4 wyrazy. Każdy wyraz będzie miał tę samą literę (wymieniamy o jaką literę chodzi) występującą w innym miejscu (dla przykładu dobrze jest przeciwżyć zestaw 1). Wyrazy wypowiadamy w kolejności dowolnej, różnej od kolejności występowania eksponowanej głoski. Dziecko ma zapamiętać 4 usłyszane wyrazy i podać najpierw ten, w którym dana głoska jest na pierwszym miejscu w wyrazie, następnie na drugim itd. W analogiczny sposób postępujemy z następnymi zestawami.

Słuchowe rozpoznawanie samogłosek w wyrazie. Prowadzący daje uczniowi arkusz papieru z narysowanymi, oddzielonymi od siebie ramkami. W ramkach umieszczone są w różnych układach litery "a" i "o": a, o, aa, oo, ao, oa, ooa, aoo, aoo. Samogłoski te są kolorystycznie zróżnicowane (np. "a" czerwone, "o" niebieskie).

a

o

aa

oo

oa

ao

ooa

oao

aoo

Następnie dyktuje kolejno wyrazy z przygotowanej listy:

las	rok	tata	grad	noc	boso
woda	klasa	wagon	sobota	plac	łoto
stop	głowa	balkon	kolano	trawa	samolot

Dziecko wpisuje je w kolumnie pod właściwą ramką, z odpowiednio uszeregowanymi samogłoskami, zaznaczając "a" czerwonym, "o" niebieskim kolorem. Przed wpisaniem wyrazu dziecko głośno wymawia poszczególne głoski. Po napisaniu, wszystkie wyrazy głośno odczytuje. W analogiczny sposób można przygotować ćwiczenia, w których zastosowane będą inne, zamieniane przez dziecko litery: np. u-y, b-d, m-n itp.

Słuchowe rozpoznawanie wyrazów "ul", "las", "rak" w innych wyrazach.

Prowadzący pisze czerwonym kolorem na oddzielnej kartce i w wydzielonej kolumnie jeden z wyrazów: "ul", "las", "rak" i wręcza ją dziecku. Następnie dyktuje zestaw słów zawierających ten wyraz.

UL

ulica
Ulka
okulary
kula
ulga
wulkan
tulipan

RAK

burak
wrak
arak
nieborak
barak
traktor
brak

LAS

atlas
klasa
dryblas
kolasa
balast
melasa
klaser

mulina
Julek

Kraków
praktykant

plaster
blask

Dziecko wpisuje na kartce usłyszany wyraz w ten sposób, by wyraz UL (las, rak) był zawsze w jednej kolumnie i wpisany czerwonym kolorem. Np.

		U	L				
	K	U	L	A			
O	K	U	L	A	R	Y	
	T	U	L	I	P	A	N

Różnicowanie słuchowe kilku (2, 3, 4) spółgłosek w wyrazie.

Prowadzący dzieli arkusz papieru na trzy części. Górną część przeznacza dla wyrazów z 2 spółgłoskami, środkową - dla wyrazów z 3 spółgłoskami, ostatnią - dla wyrazów z 4 spółgłoskami. Dyktuje dziecku następujące wyrazy: tort, sklep, most, warstwa, tlen, zlew, spływ, kran, blok, spryt, garstka, plan, park, krew, pstrąg, post, wzrok, wstręt, wzlot. Zachowuje wolne tempo pracy, by dziecko mogło spokojnie słuchowo przeanalizować każdy wyraz. Dziecko głośno informuje, ile i jakie spółgłoski wyróżnia w usłyszonym wyrazie, po czym wpisuje wyraz w odpowiedniej części kartki, a grupę spółgłosek eksponuje czerwonym kolorem.

Opracowała:

Katarzyna Ludwikowska – pedagog specjalny